

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap junius 21^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és esütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul: postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' J á t é k o s. (Folytatás.)

A' megbékülttek egy közel fekvő korcsmának tartottak, mellyben a' komornyik reggelit rendelt. Nem sokára bőségekben állott az előttük. A' gróf nagy készséggel gazdáskodott, 's bár milly száraz volt is az idegennek magatartása, még se volt benne valójában semmi visszatartó, sőt úgy látszott, hogy a' grófort érdekli. A' beszéd a' két főszemély között olaszul vitetett, 's az idegen vendéglőjére azon lekötelező megjegyzést tevé, hogy ama nyelvet ügyesen és finomsággal beszéli. — „Mondják, hogy nekünk Lengyeleknek van ügyességünk nyelveket tanulni — viszonzza a' gróf. — Fiatal koromban több évet töltöttem szülőimmal Toscanában.“ — Az idegen ellenben nyiltan felelt e' kérdésekre: mióta van már Carlsbaadban, és honnét jött ide — hogy ő csak kevéssel amaz a' játszó asztalnál történt jelenés előtt jött Carlsbaadba, és ugyan Genuából. — Ez alkalmatosságot ada érdekes beszélgetésekre, mellyek folytában kivilágosodott, hogy az idegen nemcsak tulajdon hazáját, hanem Európának nagyobb részét saját tapasztalásából ismerte, 's mindeneket értelemmel és belátással fogott-fel; csakhogy észrevételeiben mindenkor valami keserűség feküdt, kivált ha az emberek jöttek szóba; mi bizonyosággal szolgált, hogy a' Signor némi kedvetlen keserű összeütközésekbe jutott az utóbbiakkal. A' grófnak ez visszatetszett, de egyszersmind vonzó is volt előtte. Nem tartoztathatá magát annak ki nem mondásától, hogy vendége nem a' legjobb véleménynyel van az emberek iránt. — „Hogy lehetnék jó véleménynyel — viszonzza ez élesen — midőn magam is ember vagyok.“ — „Igy tehát bizonyára — monda a' gróf — azon tegnapi tapasztalt gúnymosolygás az egész emberiséget általánosan illette?“ — „Nem! — felele az Olasz — az egyedül magamat illetett.“ — „Önmagát?“ — „Nincs különben, 's ha félre nem érti, kegyedet is annyiban, mennyiben magamat kegyedben láttam.“ — „Igen a' válasz. — „Magát én bennem? 's minő hasonlatosságból?“ — „Igen közönséges és még is különös hasonlatosságból.“ — viszonzza az idegen.

„Én is egykor fiatal voltam, előkelő és gazdag mint a gróf. A szerencse szintugy kedvezett, mint kegyednek, — a játékra hagytam magamat csábíttatni, mint kegyed, 's elejente inkább büszkeségből, mint más valami érdekből játszottam. Igy láttam kegyedet előttem; láttam barátjainak csudálkozását a gróf szerencsésén, hallám, miképpen azok azt legnagyobb részint a kegyed combinatiójának tulajdoníták, 's azon biztosságot, mellyel kegyed játszék, képen is láthattam. Mind ezeket tulajdon tapasztalásomból tudtam, 's minthogy ez egy pillantatot a jövőndöbe is hagyva vetnem, meg nem tarthatám önmagamhoz nem mondani: illy fiatal bohó te is voltál! — 's ezen pillanatban találkoztak össze szemcink. Kegyed alkalmasint legkiszámoltabb combinatióban bizott, mert bizonyos győzelem feküdt vonásaiban. — Ekkor a koczka ellenkezőleg esett. A kegyed látszatós egykedvűsége engem nem csalt. Láttam, miképpen most a szerencsét erőszakkal akarta meggyőzni; mert a játékot jól ismervén láttam a lehetetlenséget; a következmény az volt, mellyet vártam; kegyed most ismét szememet kereste, 's benne szerencsétlenségének okát vélte olvasni. — Ismét egy, mondam magamban, kit az ördög gallérjánál kapott! — 's alkalmasint ezen gondolat tévé vonásaimba azon gunykinymást, mellyet kegyed ennek olvasni vélt.

„Ez uttal egyszer hibázott kegyed — viszonzza mosolygva a gróf 's nem keserűség nélkül; — galléromnál legalább engem ne tartson az ördög; mert már tegnap megfogadtam, hogy többé soha se játszom.“ — „És hiszi, hogy azt megtarthatja?“ — kérdé gúnyos mosolygással az Olasz. — „Bizonyos vagyok benne“ viszonzza jelentőleg a gróf, az által felingerelve. — „Ez minden esetre akkor közöttünk nagy különbséget teend — szolt amaz, 's arcán hihetlenség mutatkozott — mert én a játékot nem hagyhattam.“

„Természetesnek fogja azon ohajtásomat, Signor, találni, ha egy étellel közelebb kívánnék megismerkedni, melly némiképp hozám közeledett, és olly gazdagnak látszik lenni tapasztalásokban, 's nekem, a fiatal embernek, tökéletem végrehajtásában mindennél inkább tanúságul szolgál.“

„Tapasztalások, gróf ur? — viszonzza amaz metszőleg — az én tapasztalásim kegyednek használjanak? Hiszen tulajdon tapasztalásink se használnak eléggé, minél kevesebbé tehát idegenekéi, mellyekben mindig csak valamelly közönséges hasonlatosságot találunk. Bár mennyire szeretném, sőt némiképp igen nagy megnyugvásomra szolgálna is, ha az én elveszett életem egy illy reményteljes életet megmenthetne, még se csalatkozom benne; és — veté utána gúnyos mosolygással — azon erős meghatározás szerint ítélve, mely-

lyel megmásíthatlan tökéletét kimondá, alig lesz arra szükség. — Azonban én minden esetre mintegy igazat adtam az urnak reá, hogy rólam többet tudhasson — 's én — miért, miért nem? magam se tudom — elismerem ebbeli jogát, 's az elveszett boldogság napjait és a' borzasztó pusztaságot, mellyek életemet eltölték, kegyed elejébe felvezetni eltökélem magamat.“

„Én Siciliali vagyok; nevem D u r a z z o herczeg, tehát olly egy familiából, melly hazán történeteiben igen ismeretes, sőt annak koronáját is viselte. A' Bourbonok azt tőle elragadák, 's ez időtől fogva ezen ellenségeitől mindig üzettetett. Midőn francia ország szemeit Siciliára vetette, atyámban legott frigy társára talált; azonban angol ország tengeri ereje kivivta Ferdinandnak Siciliát, Ferdinand maga Palermóba vette lakását, az én nemzetségem javai elvették, 's tagjai számkivették. Atyám — anyámat korán vesztém-el — Parisba menekedett velem egyetlen egy fíjával. Ő ott nem sokáig élt; mert a' búbanat áldozatjává lett; 's így igen csekély jövedelem birtokában, mellyet atyám Genuában egyik jó barátjánál részemre letett, magam maradtam egyedül az új zenebonák zajában, mellyeknek vérpatakai végre Napoleont a' császári trónra emelék. Francia ország hatalmasai elfeledék azon áldozatokat, mellyeket nekik atyám tett, és szerencsésnek tarthatám magamat, hogy én is elfeledtettem. Magamra hagyatva, egész törekvésemet oda fordítám, hogy magamat függetlenségben tarthassam. Ez okból atyám kívánságát se követém, ki azt akarta, hogy a' francia hadi seregnél szolgálatot keressék; hanem egészen vonzódásomat követvén a' tudományokra adám magamat, leginkább pedig a' természeti történetre, mellynek gyakorlására Paris olly fontos segédforrásokat nyujt. Társasági kevés fiatal emberekre volt szorítva, kik szintén azon tudományt gyakorlák, 's a' kis jövedelmemből jött kamat elégséges volt szükségeim kipótlására. Így éltem eszrevétetlen és boldogul, nem háborgatva a' nagyravágyástól, melly atyám halála óta egészen elszenvedülni látszatott bennem. Csak kevesen tudták valódi származásomat.

Szorosb ismeretségem közé egy fiatal ember is tartozott, ki igen vonzódott hozzám, 's nem sokára meghittjévé tőn heves szenvedélyében, mellyel valamelly leányka iránt viseltetett, kit az akkor igen is gyakran történt pór lázadáskor méltatlanságoktól megmenteni szerencsés volt. Ez a' szülők előtt őt kedvessé tevő, 's engedelmet nyert a' házban többszer megjelenni. A' leánynak atyja előbb a' katonaságnál 's Lajos-vitéz volt; de most hasznosabbnak találta egy zálogvevőnek mesterségét üzni a' Palais-royal egyik játék-teremében, 's mellette jobban érte magát, mint mikor maga is szenvedélyesen részt vett a' játékban. Ő a' játszókat pillantatnyi szükségeiből drá-

gaságokra adott kölcsönzés által kíséret, melyek azután közönségesen ki nem váltathatván a zálogvevő keze közt maradtak; bár ez egyébiránt bizonyos nagylelkűség vonásával tudott adósaival banni, a mit politikából vagy vele született jószívűségből tett-e, nem tudom. Ez neki tekintetet és bizodalmat szerzett a játékteremekben, mi neki nem rosszul kamatolt. De legnagyobb büszkesége és szerencséje Adele volt, az ő leánya, kinek kimiveltetésére mindent fordított, hogy valaha valamely fényes összeköttetés által a familiának álmódott régi híret ismét felemelje. Bouchard — így neveztetett e barátom — leírása szerint ama leányka a szépség és kellemesség legfelsőbb fokán érdemle helyet, s ő koronát tett volna lábaihoz, ha — neki volt volna; de minthogy ezzel nem birt, egykor hozzám jött, s tőlem 50 Louisd'ort vett kölcsön, mellyekkel magát felkészítse, s a marengoi hósek közé felvétesse. Adele hajlandóságáról ő ugyan bizonyos volt; azonban Adele aristocratai gondolkodású volt; ennek birását tehát másként nem remélhette, mint ha magát kijelelések által alacson köréből felemelné; hol eshetett pedig ez inkább meg, mint a háború utján. Maga Adele adta neki erre az intést.

A terv jó formán tréfásnak tetszék előttem, s az 50 Louisd'or kölcsönpénz akkor, ha erőmet meg nem haladta volna is, még is több volt, mint a mennyi felett azon pillanatban intézkedhettem. De még sem akartam őt egészen vigasztalás nélkül magamtól elbocsátani, s 20 Louisd'ort adék neki, mosolygva hozzá tevén, hogy próbálná-meg ipa urát is, talán — mondám — a még hátra levő pótolék summa hössé fogja emelni. Bouchard egy perczig gondolkodóvá lön. „Meg kell vallanom — mondá kis váratra — hogy már nehányszor a játszást mepróbáltam, s a játékot jól ismerem; hanem ezen uton a szerencse nekem nem kedvez. Azonban próbáljuk-meg a szerencsét azon 20 Louisd'oron, mellyeket nekem kölcsönözni akarsz. Talán, mint minden asszonyok, az ujoncz iránt Fortuna is kegyesebb lesz. A vesztéséget én viszem; a nyereséget, ha azon summát, mellyet kölcsönözni akarsz, felülhaladja, elfogjuk egymás közt osztani.“

„A tanács igen megegyezett az ifiú könnyelműséggel. Nevetve indultunk a husz Louisd'orral, s csak hamar Boucharddal együtt a zöld asztal előtt álltunk, mellyen egy halom arany szinte kápráztatá szemeinket. A croupierok engem különös figyelemmel vizsgálgattak, s midőn látták, hogy a kártyára nehány darab aranyt tevék, egészen reám fordíták figyelmöket. Ők alkalmasint engem jó pecsenyének tartottak, leginkább midőn láták, hogy barátom, kit már megkoppasztott madárnak ismertek, a játék törvényeit nekem még besugdosni volt kénytelen. De már az első próbálat is olly fényes volt, hogy nem valék kénytelen újabb aranyokat kivonni zsebemből;

ellenben nem sokára éreztem zsebeimet az aranytól felpuffadni. Barátom alig maradhatott már az örömtől, 's úgy vélekedék, hogy mivel a' szerencse olly felette kedvező, erőtetném-meg játékunkat; de nekem unalmas lön a' játék, 's a' játszóteremet ott hagytam. A' nyereség sok volt. Én hűsz Louisd'oromat visszavevém, 's az egész nyereséget barátomnak kezébe adám azon nyilatkozással, hogy egyedül az ő számára játszottam, 's vonakodását azzal győzém-meg, hogy az egész nyereséget az árvák házának akartam átadni. Barátom látta, hogy éppenséggel nem tréfálok, 's úgy vélekedék, hogy maga is eléggé árva volna, és így nem vevé lelkiismeretére a' nagy-lelkű ajándékot elfogadni. Vidám kedvvel távozott-el tőlem, 's kevés nap mulva saját költségén, és jó ajánló levelekkel a' hadi sereggel olasz országba utazott.

Éve mulhatott már, 's én csak alig emlékezém a' történetre; midőn a' pénzváltó, kinél kamatjaimat felvenni szoktam, sajnálkozva emlité, hogy a' genuai ház, mellynél tőkepénzem letéve volt, előre nem látott zavarokba esett, mellyek e' pillanatra megakadást szültek; de reményli, hogy kevés hetek mulva minden ismét a' maga rendén lesz. — Ezen véletlen nyilatkozás e' pillanatban, mellyben felette sürgetős fizetésem voltak, nem kevés zavart okozott bennem, 's a' pénzváltótól nem éppen legujabb kedvvel jövék-el. Midőn a' Palais-royal előtt elmennék, valamelly belső sugallás ezt mondá nekem: „ott fern elég arany van számodra, csak el kell hoznod” — 's én a' sugallást követém. A' játszó asztal jól tömve volt játszókkal; de midőn a' croupier (banquier-segéd) engem megpillanta, legott helyet csinált, 's kártyákat ada kezembe. — Ismét csak néhány aranynyal kezdtem játszani, és ime! a' szerencse ismét olly kedvezőleg mutatkozott, hogy nyereségem még nagyobb volt az előbbinél. Most több órák is enyésztek-el a' nélkül, hogy észre vettem volna. Ezen időtől kezdve gyakrabban látogatám-meg a' játékházat; mindazáltal szenvedélyesen még se játszottam, sőt a' játék csak inkább tanulmányom lett. Iparkodtam azt bizonyos törvényeknek alája vetni, 's nem sokára szerencsém csaknem változhatlansága által már minden játékosok figyelmét magamra vontam. *(Folytatás következik.)*

I N N E P L É S.

Hódulási innep Bécsben.

Mult majus 14-én ment végbe Bécsben az Énns alatti ausztriai örökös tartomány részéről a' jobbágyi hódulásnak innepélyes tette. Előtte való nap, vagy is 13-án Zárdaujvárbá (Klosterneuburg) reggeli 8 óra-kor indult-el Bécsből a' fényes küldöttség a' főhercegi kalap elhoztása végett, és pedig a' bécsi cs. várlakból az uri utszán keresztül a' skót apátság melletti kapun a' porcellan fabrika melletti ki a' nusz-

dorfi lineán. Ezen menetet vezérlé Windischgrätz könnyű lovas ezredének egy csapatja; követék azt több udvari tisztek, 's az udvari biztosok cselédjei részint lovon, részint gyalog; a' két udv. biztosnak 6 lovas hintója; 6 lovas udv. hintó, mellyben a' két udv. biztos gr. Colloredo Ferd. és gr. Hardegg Domonkos főpohárnok ültek; az alsó ausztriai tartomány agense; a' veres bőrös gyalog hintó veres csótárral beterített két öszvértől vitetve; két lovas udv. hintó. — Ezen küldöttség ugyan azon rendben, de a' klosterneuburgi préposttal 's kocsijával szaporodva az nap délután 3 óraker indult vissza, 's estve 7 óraker a' gyaloghintóban, mellyet udvari cselédek és Arcier-testőrök vettek körül, meghozák a' főhercegi kalapot a' cs. várlakba. E' menetet a' skót kapuig klosterneuburgi fegyveres polgárok kísérték, ez után pedig a' bécsi polgárság egyik csapatja.

Más nap, vagy is 14-én reggel már 6 óraker a' bécsi házak előtt készített deszkaállások, utszák, térek, merre t. i. az udvari menet váratott, tömve voltak néppel, mellynek tömegét két rendben álló cs. és polgári katonaság korlátozá. 8 óraker indultak-meg az uri utszában levő országházból a' várlak felé az ország rendei és pedig a' Minoriták piaczn az Amalia és fő vári 's svajcz udvarra. A' menet utja mindenütt deszkával volt megrakva. Ezen menetet katona-csapat nyitá-meg 's zárá-be; közben mentek az országos és városi tisztviselők, cselédek, trombitások, Theresianum nevendékei, kiknek atyjok ausztriai Rendek tagjai, az alsó ausztriai ország-marsal gr. G o e s z, a' melki apát, b. A i c h e n udv. tan. 's al-marsal; L i e c h t e n s t e i n Alajos hg. atya János helyett; klosterneuburgi prépost; az ország legidősb Rendje; a' többi Rendek, 's országos örökös hivatalbeliek, titoknokok, Bécs küldöttjei, más városi követek (fekete köpönyegben) 's a' t.

9 óraker indult-meg a' nagy menet a' cs. várlakból, 's az uri utszán, Freyung, Hof piaczn, Bogner utszán, Graben és vastuskó piaczn keresztül a' Sz. István templomába tért-be az óriási kapun. Megnyitá e' menetet a' Koburg huszárok egyik zászló-alja; követék őket a' már említettekén kívül a' számos udv. tanácsnokok, hivatalbeliek, udv. cselédek és más egyebek a' nyomtatásban kiadott rend szerint. Majd ismét gr. G o e s z, cs. k. apródok, udvarnokok, titkos tanácsnokok, vitézi rendek, gr. F u c h s Ign. (fő ajtón álló, gr. St. Julien Kelemen (atyja Ferencz fő sólyommester helyett) a' szarvas-késsel, vadásztáskával, egy sólymot vivén kezében; a' fővadászmester gr. H o y o s Henrik (gr. Baudissin-Sinzenorff helyettese) a' keresztjellel és egy erdőszmester segedelme mellett selyem zsinorra kötött szelindeket vezetve 's vadászok csapatjától körül véve; az országos fő udv. mester hg K h e v e n h ü l l e r (Khevenhüller Emanuel hg. helyettese); — a' czimerkirály (Herold); főkamarás gr. B r e u n e r Ágoston gazdag vánkuson vivén a' hercegi pálczát; főudvarnok-mester gf. S c h ö n b o r n Ferencz Fülöp az ország almájával; főpohárnok gr. H a r d e g g Domonkos a' főhercegi kalapot vivén; fő udvari marsal gr. S t a r h e m b e r g Gundacker lovon az ország pallosával.

Következének ő felségük a' császár és császárné arannyal gazdagon ragyogó régi izlés szerinti pompás hintóban, arannyal terhelt szerszámú délcegg hat lótól vonatva, mellyeket külön régi divatos fekete

spanyol öltözetű lovászok vezettek. A' hintót több udvari eselédeken és testőröken kívül körülvették: gr. Harrach Ferencz főlovászmester (atyja Erneszt helyettese), gr. Althann József fő paizsnok a' paizsot vivén. Ezeket követék a' gárdák kapitánjai, general-adjutans, Arcier és magyar testőrség, fő udv. mesterné Fürstenberg landgrófné, fő udv. mester Dietrichstein gr. és két palota-dáma hat lovas udv. kocsi-ban; — végre egy granátos és lovas csapat.

A' templomban tartatott nagy mise után, mellyben a' Sz. Lélek malasztja kéretett az ég urától, az előbbi rendben tizenkettőfél óraker indult vissza a' pompás menet, 's a' várkapolnában a' zárdaujvári prépost ur elmondván a' „téged Isten dicsérünkét“ mindenki a' lovag-terembe (Rittersaal) vonult. A' fels. császár elfoglalván fejedelmi székét a' titkos tanács teremében, többi cs. tagok pedig az erkelyt, következék az ország marsaljának hódulási beszédje, mellyre ő felsége viszonzott 's ígéré igazaiknak részéről fenntartását 's őrzését. Erre a' Rendek letevék esküjüket a' nemzet nevében, 's a' harsány éljen kiáltásra a' bástyák fokaira kitűzött ágyúk és egy granátos osztály által idvezlő lövések tétettek. Erre azonnal a' lovag-teremben következék a' nyilvános császári ebéd. A' patkó-forma asztalnál csupán ő cs. k. felségek mennyezett alatt, 's jobbról Ferencz, József a' nádor, Lajos és Zsófia — balról Károly, János és Maximilian fens. főhercegi személyek ültek. E' rövid ebéd alatt a' cs. hangászok és énekesek hallatták magokat. Végre ő felségök és a' főhercegek vissza vonván magokat szobájikba a' nagy számú Rendek és vendégek a' fő országos cancellariába és a' két óriási és pompásan kivilágosított redut-terembe mentek, hol számukra a' nagy banquet vagy is lakoma készen volt, 's tartott késő estig. — Ezen inneplésnél számos magyar uraságok és főbb tisztviselők és pedig (mint általában fogva a' német Rendek is) nemzeti gyász öltözetben vettek részt.

15-én reggel 8 óraker ismét Klosterneuburgba vitetett a' főhercegi kalap azon renddel, mint hoztatott.

K Ü L Ö N F É L E.

A' lepke-vadász. (Példázat.)

Talán nevetségesnek és hitelt felül-mulónak látszik az olvasók előtt, ha mondom: hogy a' lepke-vadásznak élete merő nehezségekkel 's gyakori veszélyekkel van tölve; — de ez való igaz! Szemléljük csak kevéssé pályafutását. Ő tisztjét üzendő kised hálójával felfegyverkezve a' virágzó csemeték között ide 's tova bolyong, míg tárgyára talál, mellyet gyenge szövetébe ejteni ohajt; szive, míg a' kéjt lehető ibolyák 's viritó rózsabokrok közt andalog, mint a' páncéltöltött hősé bátran dobog; mert minden veszélytől mentnek véli magát célba vett vadja előtt; 's azonban midőn már gondolja, hogy a' remek szárnyast kelepczéjébe ejti, akkor véletlen ez akaszt lábára hurkot, 's gyakran a' himes pillangó tönkeleges szállongásával az utána iramlott 's feltűzült hevében ön magára legkevesebbet se figyelő üzöt mely örvénybe ejti. — 'S ha végre az illy lepke-vadász elkerülvén a' megbukást, önévé teszi a' tarka lepke-két, korán lehullnak a' fényes atomok a' fúrge szárnyakról, 's csak egyszerű hamu-szín fedi azokat. — Ekkor száll magába az eddig képzelt tündér világban keringő vadász, midőn körül tekintvén magát varázs

szárnyait szegetteknek látja. — Elveti tehát a' kiseded lepkehálót; komoran vonul-el rokon társaitól, szégyenelvén hiúságát, 's magányában azon billikomot, mellyet talán a' sors kegye édes nedvvel töltött-meg, ön maga fanyar örömmel kevervén üritgeti. — De napjainak rideg egyszerűségét megunván, uj gondolat támad agyában, hogy t. i. eddig lepke-fogásra készült hálóját ezután igaz gyöngy halászására fordítsa. Azért is vadászását bűvársággal cseréli-fel a' szivek tengerében igaz gyöngyöket keresendő. De ismét nem boldogul; mert egyszerre gazdag akar lenni, 's míg ő a' nagy, de üres csiga-vázakat külső idomjoktól vakittatván mohón halássza, addig a' kiseded csigákkal szintén megelégedő társai gazdag hasznót aratnak. — Feldühödvé a' sors ellen, ismét elhagyja ezen élet-módot; kiseded, 's már száz viszontagságtól roncsolt csónakába ül a' túl parton uj pályára találandó; lassan halad a' hullám színén, mivel szokatlan karjai elég erőtlenek kormányával a' csapkodó habok dühét legyőzni. Kétségbe esvén tehát, elveti a' hólyagot okozó kormányt; leterül a' csónak fenekére, 's a' végzés kényének játéku adja magát. — Most a' háborgó elem lecsillapodik; a' sápadtan czikázó villámot csendesen rezgő fény váltja-fel, és a' természet maga is segíti őt céljához; mert egy lenge szellő hatalmasan hajtja csónakát a' túl part felé; felüdül tehát ismét keblében az uj pálya vágya, melly őt illy veszedelmes utra határozó, tisztán kezd pislogni az eddig füstölgő remény-mécs, mellynek világánál nagyitva látja az ohajtott tárgyakat. — De ime! midőn már már célját érné, egy hullám-torlat a' víz gyomrába sodorja.

B. V á c z r ó l.

H í r e s g y a l o g l ó. Coates, egy ismeretes gyalogló, minap Londonban lekötelezé magát bizonyos jutalomért egy angol mértföldet menni, 1 mértföldre talyigát tolni, 1 mértf. futni, fél mértf. háttal visszamenni, fél mértf. egy pár kereket hajtani, 100 yardnyit ugrálni, 20 yardnyira egyforma távulságban felütött karókat átszökösni, 's 20 yard. egyforma távulságban letett köveket felvenni és egyenként egy kosárba szedni, 's mind ezt egyetlen egy órában véghez vinni. — Coates valóban mind ezen feladásokat 59 percz alatt beteljesítette.

S z ó r e j t v é n y.

<p>Első szó. Gyermek tölti vele vígan kedvét, Százszor boldog ő, míg ezt üzi; Mert hő vágyak nem izgatják keblét, Hiúság rablánczra nem fűzi.</p>	<p>Második szó. Mindig szemünket érdeklí, bátor Különféle, más ő a' tél haván, Más a' fák lombjain kikeletkor, És más a' tiszta ég boltozatján.</p>
---	---

A z e g é s z.
Ártatlan gyönyörnek és Múzsáknak
Köszöni ez, hol áll, lételét;
Majd a' Magyar is emel magának,
'S kéjjel tölti benne estéjét.

F e l l J á n o s.

Előbbi rejtvény: R á k.

Kérelem. Minthogy már végére siet a' mostani év első fele, kéretnek a' t. olvasók, kik e' lapokat jövő fél esztendőre is ohajtják járattni, hogy ez iránt rendeléseiket akár a' posta-hivataloknál, akár a' szerkezői hivatalban menél előbb megtenni méltóztassanak.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.